

5. ZUŠkoviny

číslo

VII. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř

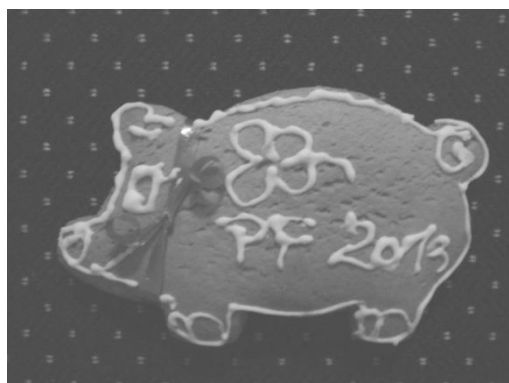
vychází 3. ledna 2013 pour féliciter 2013!

Úvodník

Leden 2013: Nový rok, nová etapa, nové příběhy.

Jen popsat:

Přeji Vám všem mnoho štěstí, zdraví, lásky a fantazie.
Mattěj

Do nového roku Vám celá redakce Našich-Vašich ZUŠkovin přeje hodně splněných přání Vašich i přání Vašich rodičů a učitelů...

mnoho nacvičených stupnic, zvládnutých textů, uklizených tříd, složených stojánků, vymytých štětců, naladěných houslí a kytar, pojmenovaných not, skvělých výkonů, pochopených inscenací...

pevné zdraví

kupy štěstí

hodně pochopení a vzájemné ohleduplnosti

hodně lásky, naděje a víry!

perníkové novoroční prasátko pro štěstí upekla čaBMa

Z notesu pana ředitele

Radost z pozehaného času vánočních svátků mě stále naplňuje a očekávání od dní nového roku jsou veliká. Prosinec byl na naší škole plný krásných akcí, ze kterých zbyly nejen fotografie na školním webu, ale hlavně spousta krásných, svátečních vzpomínek, přivádějící všechny přítomné ke kouzlu Vánoc. Za všechny ty krásné chvíle patří poděkování všem, kterým příprava různých vystoupení zabrala spousty času. Čas a námaha dozajista stály za to, a díky od diváků koncertů, kterých se ke mně dostalo, to jen potvrzují.

Nový rok 2013 přinese určitě moc a moc zajímavých akcí, určitě v něm vznikne spousta zajímavého a proč to nenapsat naplno: bude naplněn uměním, uměním, kterým žáci a učitelé naší školy řeknou jako už nesčetněkrát, že jejich práce a píle má plody v podobě sounáležitosti s něčím krásným, co nás povznáší, naplňuje, léčí a přesahuje. Tak pevně zdraví duše i těla nám všem a všechna krásná očekávání ať se vyjeví v plné kráse!

Vlastimil Kovář

Tři králové

Byli jednou tři králové. Kašpar, Melichar a Baltazar. Byli to velmi učení mudrci z východu. Před více jak dvěma tisíci lety poznali z hvězd, že se má narodit nový a mocný král někde na západ od jejich země. Rozhodli se tedy poklonit se mu a přinést mu dary. I vydali se na cestu. Naložili zlato, myrhu a kadidlo (největší cennosti své doby) na slony a velbloudy a šli. Nevěděli ale, že je k jejich spasiteli dovede hvězda a tak chodili sem a tam a po několikadenním putování museli uznat, že zabloudili. Začali se tedy vyptávat lidí, kdeže se narodil ten mocný, nový král. Nikdo jim ale nedokázal odpovědět.

Přesně na Nový rok tři mudrci zastavili v nějaké vesnici (nikdo už dnes neví v jaké), aby si odpočinuli. A v tu chvíli šel kolem malý chlapec, vracející se domů. Už se setmělo a on za tmy nesměl běhat venku. Zastavil se u tří králů, podíval se na oblohu a zamumlal:

„Támhleta hvězda už skoro týden podivně září. Co to asi znamená?“

Nečekal na odpověď a utíkal domů. Králové se podívali na oblohu a vskutku spatřili hvězdu, co zářila víc než ostatní.

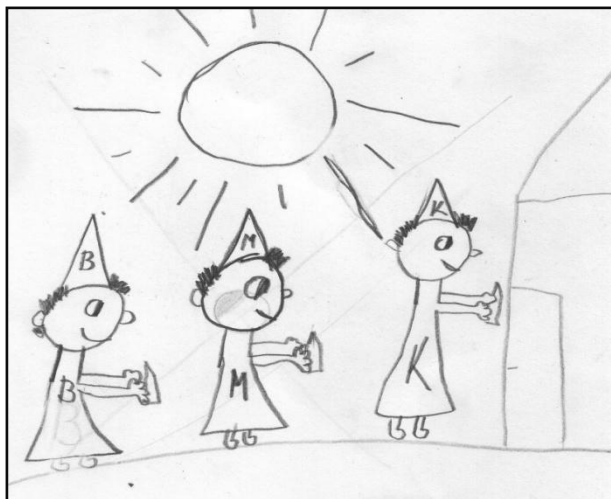
„To je opravdu zvláštní“, pronesl Melichar.

„Jako by nám ta hvězda ukazovala cestu“, řekl Baltazar a Kašpar rozhodl:

„Vydáme se za ní, třeba nás povede.“

A šestého ledna opravdu dorazili k malému Ježíškovi. Poklonili se mu, předali mu vzácné dary a plni radosti se vrátili do svých domovů.

BobuLe

Bylo – Nebylo

V prosinci je v ZUŠce vždycky „frmol“. Většina předvánočních akcí je tradičních a velmi potřebných. Jde o vystupování souborů hudebního oboru na Adventních a Vánočních trzích v různých městech. Chvilku zapomenutí na bolesti a trable přináší v domovech důchodců a v léčebnách. Všem účinkujícím za jejich „předvánoční maraton“ děkujeme a těm, které po Novém roce čekají soutěže ZUŠ, držíme palce a hodně úspěchů vinšujeme. Jé

Dvě předvánoční středy v ZUŠce

Ve dvou po sobě jdoucích prosincových středách (12. a 19. prosince) jste mohli nasát vánoční atmosféru v sále ZUŠ na dvou Vánočních koncertech. Ten první byl pro Klub seniorů. Každoročně nás v tomto čase senioři navštěvují a my pro ně připravíme vánoční program. Tradičně v jeho úvodu vystoupily i děti z Mateřské školy Na Zavadilce. V programu obou koncertů bylo slyšet cembalo a xylofonové trio, které se jen tak neslyší na každém koncertě. Šlo o velkou nadílku šikovných muzikantů. Nechyběl mezi nimi kytarový orchestr, který vystoupil už pod názvem „Braunův Betlém“. A za tu krásnou atmosféru musíme poděkovat i výtvarnému oboru, který nám vánočně vyzdobil sál.

V závěru jsme byli všichni vánočně naladěni, odreagováni od předvánočního „blázince“.

čaBMa

Přípravný kytarový orchestr

Představujeme...folkovou kapelu The Ribbons

Povídala jsem si se členy kapely v šatně před jejich Vánočním koncertem v ZUŠce.

Jak funguje folková kapela?

Základ tvoří čtyři houslisti. Pan učitel Weiss přišel s nápadem, že založí folkovou skupinu...pak se zjistilo, že já hraju na čelo, že Tereška umí dobře zpívat a že bude první houslistka...a přibývali další členové a postupně jsme všichni dělali, co bylo potřeba, třeba houslistka Anička hraje na kytaru

Zakládajícími členy jsou: Šárka Pádrová, Jan Holínský Tereza Pilařová a Daniela Droženová (teď má moc práce do školy)...potom přišla Andrejka a Toník na klarinet, Ondra na bubny...Současné obsazení:

Jan Holínský – kontrabas a zpěv
Šárka Pádrová - violoncello a zpěv
Ondřej Pilař – bicí, akordeon, zpěv
Tereza Pilařová - housle, zpěv
Anna Čepičková – housle, kytara a zpěv
Antonín Ott – flétna, klarinet
Martin Weiss – kytara, zpěv
Andrea Suchánková – kytara, zpěv

Jaký máte repertoár? Taková hodně směska, hrajeme skoro všechno. Folkové, lidové písničky i modernu, skoro všechno. Repertoár dělá pan učitel, ale někdy si také nějaký nápad prosadíme...když to řekneme párkrát...tedy víckrát než dvakrát...

Jak vznikl váš název a co znamená?

Stuhy nebo Mašle, ale my ho nepřekládáme...chtěli jsme se jmenovat úplně jinak. Na soustředění jsme (holky) měly sadu mašlí a všechny kolem jsme „omašlily“...tak podle těch mašlí (=stuh)...chtěli jsme to ale latinsky...italsky, hlavně ne anglicky...No tak se jmenujeme anglicky, no...

Takže vlastně zdobíte, zavazujete...spojujete? Mysleli jste to taky tak? Ani ne. Pan učitel Dvořáček říká, že je to „stuha jako ztuha“, ale to myslí z legrace...

Jak často zkoušíte? Jednou týdně, před koncertem častěji...koncerty jsou odlehčené, diváci jsou spokojeni, líbí se jim náš styl, který hrajeme.

Co plánujete do budoucna? Umíte si představit, že po absolutoriu ZUŠky skončíte? Ne, ne, už jsme si říkali, že si nakoupíme potom vlastní techniku a budeme hrát dál...už si šetříme, je to všechno strašně drahý. Všechny nás to moc baví, budeme dál chodit do kapely...

Co byste vzkázali dalším muzikantům, kteří třeba v žádné kapele nehrají?

Aby si ji taky založili, vždycky se dá na něco hrát...pro radost svou i ostatních.

Do dalších let přeji stejné nadšení a radost a na dnešním koncertě zlomte vaz!

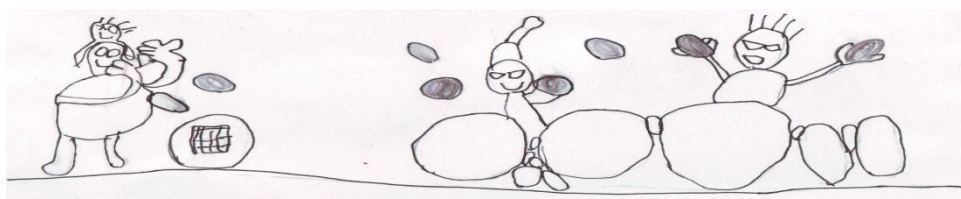
Jé

Martin Weiss o kapele:

Tři věty o folkové kapele? To je těžké...vznikla jako houslové kvarteto a nejkrásnější na ní je, že všichni hrají na jiné nástroje, než hráli původně. Přes počáteční odpor ke zpěvu se ze všech členů stali dobří zpěváci. Název? Přes velký odpor všech členů se jmenujeme anglicky The Ribbons, ostatní návrhy byly zavrženy většinou hlasů pana učitele.

loňské (letní) složení folkového souboru
stojící: Tereza Pilařová, Jan Holínský, Daniela Droženová, Antonín Ott
sedící: Šárka Pádrová, Martin Weiss
dole: Ondřej Pilař

Přišel jsem... Vlastimil Kovář

novoroční rozhovor s Mgr. Bc. Vlastimilem Kovářem, ředitelem ZUŠ F. A. Šporka, Jaroměř

„muzikantský život s legrací“

Pamatuješ si, kdy jsi poprvé přišel do základní umělecké školy?

To bylo, když jsem chodil do třetí třídy, a přišel jsem do prvního ročníku Lidové školy umění v Turnově. Začal jsem se hrát na zobcovou flétnu. **Jak to bylo?** To bylo tak, že přišli do školy učitelé z LŠU, vyzkoušeli si nás a dostali jsme papírek, že se máme přijít přihlásit. Dostal jsem papírek, dal jsem ho doma a rodiče mě přihlásili. **Chodil jsi tam rád?**

Chodil jsem rád, protože tam byla legrace. Největší legrace byla v nauce, protože nás bylo hodně pohromadě a měli jsme výbornou paní učitelku, která učila hudební teorii takovým přitažlivým způsobem, že nás to bavilo. Flétna mě taky bavila. Po flétně jsem šel hrát na klarinet, protože můj praděda hrál na klarinet, tak mně ho vybrali... To mě taky bavilo, protože po tom, co jsem se naučil pár tónů, mě dali do dechovky... a tam, byla zase legrace s velkými kluky. To jsme hráli už veřejně a pak jsem přešel ještě do větší dechovky k dospělým a tak byla zase legrace. **A potom?** Potom jsem začal hrát na saxofon ve swingové kapele, v BigBandu, to mi bylo patnáct, šestnáct... a přibývalo kapel a legrace. Hráli jsme jazzrock.

Po základní škole jsem šel do Hradce Králové na střední školu, na Střední školu uměleckoprůmyslovou, tam jsem začal hrát na varhany, protože se mi ten nástroj moc líbil. Při střední škole jsem si udělal ještě učební obor – stavba varhan a byl jsem taky varhanář.

Potom jsem šel na vysokou školu, pedagogickou fakultu, obor hudební výchova, výtvarná výchova. **A pořád byla legrace?** Byla. Vznikaly nové kapely a potom to už byla profesionálnější legrace, hrál jsem a zpíval v kapele BlueStar, pořád klarinet a saxofon. A pak přišel zlom, když jsem přijel z mistrovských varhanních kurzů z Holandska... už jsem si řekl, že nejde dělat všechno najednou a že budu dělat varhany a cembalo.

A které hudební období... jen baroko? No to ne, mě baví muzika taková ranně barokní a potom současná, 20. století, moderna. Má se to k sobě blíž, než to všechno, co je mezi tím. Je tam obrovský prostor pro improvizaci... **A je s varhany a cembalem také legrace?** No... někdy takové nástroje připraví nejednu pernou chvíli... **ale to ty umíš opravit... někdy je čas to opravit... Ale kolem nich se nacházejí lidé, se kterými je legrace a hrají v různých souborech a kapelách... A potkala tě vůbec nějaká hudební krize?**

Já ji měl až na vysoké škole, kdy jsem dělal hudebku a výtvarku a ono se to tříštilo. Cítil jsem, že výtvarka mi jde sama, kdežto ta hudebka vyžaduje velkou přípravu. Tak jsem si myslel, že půjdu tou výtvarnou cestou a hudební si nechám jen jako koníček. Ale potom se to nějak k té hudebce zhouplo... ani nevím, jak, asi tam nebyla taková legrace.

A potom jsi ještě studoval v Brně na akademii...

Aby toho nebylo málo, tak jsem zkusil ještě jít do Brna, byl to můj sen... vydržel jsem to dva roky, ale každý další den byl šíleně těžký, dvakrát týdně dojíždět...

A kdy a jak jsi přišel do naší ZUŠky?

To bylo sedm roků zpátky... Pavel Linha, tehdejší ředitel, mi řekl o možnosti tady učit varhany, tak jsem přišel

v Blue Star v roce 2002

do Jaroměře a začal učit.

A potom jsi přišel vlastně podruhé, jako pan ředitel... bylo to těžké rozhodnutí zúčastnit se konkurzu?

No, to přestala být legrace. Tužil jsem, že to bude tvrdé a to se i potvrdilo. Ale na druhou stranu při ředitelování nějaká legrace přece jen je. **Měl bys pro nás nějaké svoje motto?** Je hrozně důležité, aby se člověk dokázal

rychle rozhodnout a neztrácel čas dlouhým rozhodováním, protože toho času je strašně málo, když chce člověk něčeho dosáhnout a když už se člověk pro něco rozhodne, tak do toho má jít naprosto naplno, protože dělat něco jen tak napůl nemá smysl.

Děkuji za rozhovor.

Jé

viděli jsme...

...The Ribbons a Braunův Betlém v Husově sboru...

...Vojtu a Adélku Kopeckých

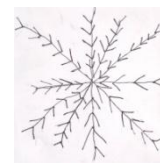
a Barboru Tichou, Elišku Rukavičkovou a Anežku Broukovou s Markétou Kočí na Vánočním koncertě...

...předvánoční atmosféru v dramafáku...
a Dorku Svobodovou s Hanou Medkovou
na Vánočním koncertě pro Klub seniorů.

zvítězili jsme !

SOUTĚŽ pro VÁS: Doplňte krátký a výstižný text do „bubliny“ :

Copak by si to mohlo povídat morče s maňáskovou Smrtkou?
Divte se, také jsme se v redakci divili a rozhodování tentokrát nebylo vůbec jednoduché. Autorem vítězných myšlenek je Barbora Žárská.
Blahopřejeme! Odměna na vítězku čeká v redakci.

A nápady k dvěma novým obrázkům vhaďte do poštovní schránky vedle učebny LDO v přízemí do 20. ledna 2013 (uzávěrka únorového čísla).
Těšíme se!

O čem si povídají sněhuláci na obrázcích Anety Hejzlarové a Dominiky Dítětové v letošní zatím teplé zimě?

Hele, vidíš to? Nové vydání ZUŠkovin!

Mně víc chutná mrkev!

Uvařte si čočku na kyselo

Pokud jste to nestihli na Nový rok, nemeškejte a utíkejte ji koupit, podle tradice by čočka neměla chybět na novoročním stole, to aby se vás po celý příští rok držely peníze.

Čočku přebereme a propereme, namočíme ji alespoň na hodinu do studené vody. V této vodě potom čočku uvaříme doměkka. Po dovaření v případě potřeby slijeme přebytečnou vodu. Oloupeme a nakrájíme cibulku a osmažíme ji na tuku dozlatova. Vše zaprášíme moukou a zalijeme trochou vody scezené z čočky. Do směsi přidáme též podle chuti ocet. Vše povaříme a poté vmícháme do uvařené čočky. Čočku na kyselo ještě můžeme dochutit solí, případně pepřem. Podle potřeby ji ještě krátce povaříme. Čočku na kyselo podáváme klasicky s párkem, volským okem, kyselou okurkou nebo zelným salátem. Dobrou chuť!

Čočka jedlá (Lens culinaris) je křovinatá jednoletá rostlina z čeledi bobovitých. Tato luštěnina původem z Přední Asie se pěstuje pro svoje semena. Dosahuje výšky asi 40 cm a semena jsou ukryta v luscích, obvykle po dvou. Čočka je součástí lidské potravy již od neolitu. Má třetí nejvyšší obsah bílkovin ze všech rostlin – 26 %. Díky tomu tvoří v mnoha částech světa velmi důležitou složku stravy. Je tomu tak zejména v Indii, jejíž obyvatelstvo tvoří z velké části vegetariáni. Jednotlivé druhy čočky se od sebe liší jak velikostí semen, tak jejich barvou, jež může být žlutá, oranžová, hnědočervená, zelená či černá.
zdroj: Wikipedie

Obrázky nakreslili žáci paní učitelky Sárky Semerákové: Klára Melounová, Klára Dernerová, Filip Bedlek, Barbora Martínková, Šárka Němcová, Aneta Hejzlarová, Adam Havrda a Dominika Dítětová
Fotografie zapůjčili: archiv ZUŠ, archiv Blue Star a Jé

Do šatny

„Vím, co jsi dostal letos na Vánoce!“
„Aha, a co jsem tedy dostal?“
„Nic, letos Vánoce ještě nebyly!“

Paní učitelka dala před Vánoci dětem chyták: „Řekněte mi, kdo je autorem písně Nesem vám noviny!“
Pepíček pohotově odpoví: „Česká pošta!“

Chcete ušetřit? Pokud vedle prostřeného stolu postavíte velké zrcadlo, tak se zdá, že jídla na stole je dvakrát více. Má to však jeden nedostatek. I hostů se potom zdá dvakrát více.

Pepíček přijde na karneval v úplně normálním oblečení.
Učitelka si ho chvíli prohlíží a pak se zeptá, za co jde.
„Za kluka s rozbitými brýlemi.“
„A kde máš brýle?“
„No přece v opravě!“

„Pepíčku, víš, za co jsi byl potrestaný?“
„Tati, ty jsi hrozný. Nejdřív mi dáš název a pak ani nevíš za co?“

„Jak poznáš, kde má žízala hlavu?“
„To je jednoduché: polechtáš ji na břicho, a kde se zasměje, tam je hlava!“

Pepíček povídá tetičce, která je u nich na návštěvě:

„Tetičko, ty jsi tak ošklivá!“
Maminka ho rychle odvede do kuchyně a tam mu vynadá:

„Jak vůbec můžeš něco takového říct vlastní tetě? Rychle se jí omluv a řekni, že ti to je líto!“
Pepíček se tedy postaví před tetičku a povídá:
„Tetičko, je mi moc líto, že jsi tak ošklivá!“

Kluk se chlubí kamarádům: „Můj děda je rytíř!“
„Nepovídej!“
„Fakt, má brnění v nohou i v rukou!“

Povídá maminka čtyřleté dceře na sochařské výstavě před torzem: „Tady vidíš, Maruško, takhle vypadá slečna, která si, když byla malá holčička, pořád kousala nehty jako ty.“

„Prosím vás, kolik tak kilo švestek sklídíte tady z toho stromu?“
„To je různé, většinou to závisí na počtu dětí tady v okolí.“

V rodině se narodila čtyřčata. Pětiletý syn se ptá otce:
„A to nám zůstanou všechny nebo je poslali, abychom si mohli vybrat?“

Konec světa nemůže nastat v roce 2012, protože můj jogurt má trvanlivost do roku 2013!

To jednou dva Mayové skládají kamenný kalendář a vtom jeden povídá: „Hele, došlo nám kamení!“
Druhý se zamyslí: „Tak to jednou někoho dost vyděsí.“

Do nového začátku 2013 vám do Šatny přejeme hodně úsměvů a splněných přání:

Ztroskotají tři chlapi na pustém ostrově a chytí zlatou rybkou.
Zlatá rybka jim chce splnit tři přání. První si přeje být doma s manželkou a dětmi, druhý si přeje být doma a třetí na to:
„Co já tady sám? Ať se oba vrátí!“

Vyhodí moře na břeh zlatou rybkou.
Jde kolem dědeček a rybka na něj volá:
„Když mě hodíš zpátky, splním ti tři přání!“ Děda odpoví:
„Tuhle, já jsem kouzelný dědeček!“

Zřizovatelem Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř je Město Jaroměř
Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356
e-mail : zus.jaromer@quick.cz , zuskoviny@seznam.cz , www.zus-jaromer.cz

5. číslo vychází 3. ledna 2013 pour féliciter 2013!

redakční rada: Petř (Petr Hrudka), TzjvvK (Monika Němečková), Pijavka (Edita Valášková),
Ga (Katerina Prašilová), BobuLe (Lenka Jechová), Mattěj (Matěj Kubina), k-Ája (Karolína Novotná),
čabMa (Barbora Maksymovová), *A* (Anna Holínská), RoKr (Romana Králíková)
úkony z hudební nauky: MaKo (Markéta Kočí), korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)